Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

rō demonstrauit. nemo autē quērit q̄d inuenire ñ uult. ⁊ quērit
illi semp̄ ueritatē. uolunt g̃ inuenire. Volunt g̃ bēre inuentio
nē ueritatis. at ñ inuenium̄t. Seq̄t eos ñ bēre q̄d uolunt. ⁊ ex eo
seq̄t beatos ēe ñ posse. at nemo sapiens ñ beat. Sapiens g̃ a chade
meus ñ ē. Hic repente illi q̄si totū rapientes exclamauerūt. S;
Licentū adtentū ⁊ cautū adutens timuit assensionē atq; subiec.
Rapui q̄dē uobeū si q̄d exclamauit illa exclusione cōmot. S; mebil
admittā in usēa. ⁊ partē meā seruabo alypio. Nā aut simul
mecū eā capiet. aut mouebit cur ñ oportet adtingē. Dulcia
inq̄m mag̃ metuere naufragū debet splene uiciosō. Hinc ille
arridens plane me inq̄t talia sanabunt. Nā nescio q̄m torti
boc ⁊ aculeatū q̄d posuisti ut aut ille de melle ymetio. aerū
dulce ē michi q; inflat usēa. Quare toto ⁊ palato aliq̄ntū re
morsū tm̄ ut possū libentissime medullas traciō. Non. n. uido
q̄m redargui possit ista exclusio. prius nullom̄ p̄ tgetū. Quare
gaudeo tā diu cū illis immiscuias suscepisse. Nā nescio q̄ impel
lente natā vt ut ueri dicā nesciens q̄m refellendi ēēnt. tm̄ eas
nimis adusabar. Hic licentū. Ego inq̄t illos ñ dū desero. Cauto
tgetū dissentis a nob. Hum q̄d nā illo inq̄t uos ab alypio dis
sentitis. Cui ego. Nō dubito inq̄m. q̄n si adēēt alypio huic ra
ciuncule cederet. Ñ. n. absurde sentire potat. ut aut beat il
le uidēt q̄ tantū bonū animi q̄d ardentissime uellet ñ bēret.
aut illos nolle ñ uenire ueritatē. aut q̄ beat ñ sit ēē sapientē.
Nā his tb q̄si melle farre atq; nucleis illud q̄d metuis gustare
exectū ē. Ille ne huic tā parue puerox. illecebre cederet. tan
ta a chademicox ubtate deserta. Qua inundante hoc nescio.
q̄d breue aut obruēt aut p̄tbēt. Quasi v inq̄m longū aliq̄d
nos queram adusus p̄sertū alypiū. Nā ñ mediocrū parua
ista ēē fortia ⁊ utilia sans s ēē de suo corpe argumtat. Tu aut
q̄ elegisti de absentis auctoritate pendere. quid hox. ñ pbas.
Vtrū beatū ñ ēē q̄ id q̄d uult ñ bt. an illos negas uelle bēre in